

Bruxelles, den 28.11.2023
COM(2023) 755 final

2023/0439 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om fastsættelse af minimumsregler for forebyggelse og bekæmpelse af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold i Unionen og om erstatning af Rådets direktiv 2002/90/EF og Rådets rammeafgørelse 2002/946/RIA

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Smugling af migranter er en kriminel aktivitet, der krænker menneskeliv og fratager mennesker deres værdighed i jagten på profit, krænker de grundlæggende rettigheder og underminerer EU's mål for migrationsstyring.

Bekæmpelse og forebyggelse af smugling af migranter er en af Den Europæiske Unions prioriteter og afgørende for mere bredt at bekæmpe irregulær migration. Kriminelle netværk udnytter menneskers fortvivlelse og bruger land-, sø- og flyruter til menneskesmugling, hvorved de bringer menneskers liv i fare, idet de på enhver måde søger at maksimere deres fortjeneste.

Kommissionsformand Ursula von der Leyen opfordrede i sin tale om Unionens tilstand den 13. september 2023 til at styrke alle de værktøjer, som EU råder over, for effektivt at bekæmpe smugling af migranter ved at ajourføre den nuværende, mere end 20 år gamle lovgivningsmæssige ramme. Hun opfordrede også til at sikre en bedre forvaltning på området migrantsmugling og øge EU-agenturernes, navnlig Europols, rolle. Hun understregede endvidere behovet for at samarbejde med partnere om at tackle denne globale udfordring, og derfor afholder Kommissionen en international konference for at skabe en global alliance med en opfordring til handling for at bekæmpe smugling af migranter.

Smugling af migranter til og inden for EU når nye højder i denne tid, hvilket forstærkes af stigende efterspørgsel som følge af nye og forværrede kriser, navnlig økonomiske recessioner, miljøkriser som følge af klimaændringer samt konflikter og demografisk pres i mange tredjelande. Smugling af migranter er en afgørende årsag til stigningen i antallet af irregulære indrejser i EU: I 2022 blev der konstateret ca. 331 000 irregulære indrejser ved EU's ydre grænser, hvilket er det højeste antal siden 2016 og svarer til en stigning på 66 % i forhold til det foregående år¹. I 2023 blev der indtil udgangen af september konstateret ca. 281 000 irregulære grænsepassager ved EU's ydre grænser, hvilket svarer til en stigning på 18 % i forhold til samme periode i 2022. Dette falder sammen med en stigning i smugleraktiviteterne, hvilket fremgår af det nye rekordstore antal migrantsmuglere på over 15 000, som medlemsstaterne indberettede til Frontex i 2022². I betragtning af stigningen i antallet af irregulære indrejser i 2023 og de forskellige globale kriser i en række oprindelses- og transitlande kan der forventes konsekvent store og potentielt øgede migrationsstrømme til Europa³ og dermed forbundne kriminelle aktiviteter.

Det anslås, at mere end 90 % af de irregulære migranter, der ankommer til EU, gør brug af de tjenester⁴, som smuglere, der for det meste er organiseret i kriminelle grupper, tilbyder. Endvidere opnår smuglernetværk ved deres kriminelle aktiviteter betydelige fortjenester på 4,7-6 mia. EUR om året på globalt plan⁵. Det er derfor af afgørende betydning at sikre en stærk og beslutsom reaktion på smuglernes aktiviteter for at mindske den irregulære

¹ Frontex, risikoanalyse for 2023/2024.

² Frontex, risikoanalyse for 2023/2024.

³ Frontex, risikoanalyse for 2023/2024.

⁴ Skøn fra Europol.

⁵ FN's Kontor for Narkotikakontrol og Kriminalitetsbekæmpelse, global undersøgelse om smugling af migranter, 2018.

migration. Det anslås, at hensynsløse migrantermugleres aktiviteter, navnlig til søs, siden 2014 har resulteret i et svimlende højt dødstal på over 28 000 mennesker⁶.

Omkring halvdelen af migrantermuglernetværkene er også involveret i andre forbrydelser såsom menneskehandel, narkotikasmugling og våbensmugling samt menneskesmugling inden for EU. De retshåndhævende og de retslige myndigheder står over for mange udfordringer konstant skiftende udfordringer: smuglernes fleksible og hurtigt skiftende fremgangsmåder, øget brug af trusler og vold mod migranter og retshåndhævende myndigheder⁷, vanskelighederne med at lokalisere og anholde smuglere, der skjuler sig i lande uden for EU, anvendelse af en bred vifte af transportmidler, herunder usødygtige, fartøjer, som er svære at spore (såsom fiskerbåde og interimistiske metal fartøjer), vejkøretøjer, hvori migranter på farlig vis skjules, samt kommercielle flyvninger og charterflyvninger, der i stigende grad anvendes til at bringe migranter til lande tæt på eller op til EU, hvorfra migranter derefter forsøger at indrejse i EU på irregulær vis⁸, anvendelse af digitale værktøjer i alle faser af processen med onlinereklamer for smuglertjenester, ruter og priser samt til forfalskning af dokumenter, brug af kryptovalutaer, digitale penge eller andre uofficielle betalingsformer (f.eks. *hawala*)⁹.

Bekæmpelse af smugling af migranter er afgørende for at optræve organiserede kriminelle netværk, der kan forårsage menneskerettighedskrænkelser og dødsfald, og for at imødegå stigningen i irregulær migration til EU. En samlet og bæredygtig tilgang til migration kræver en kombination af solide og effektive foranstaltninger, der supplerer gensidigt fordelagtige partnerskaber med oprindelses- og transitlande, tackler de grundlæggende årsager til migration, navnlig irregulær migration, og samtidig bekæmper organiseret kriminalitet, herunder smugling af migranter og menneskehandel. I den nye pagt om migration og asyl¹⁰ sættes forebyggelse og bekæmpelse af smugling af migranter i centrum for den samlede tilgang til migration.

EU's eksisterende retlige og operationelle ramme til bekæmpelse af smugling af migranter skal moderniseres og styrkes for at forbedre de værktøjer, som Den Europæiske Union har til rådighed til at forebygge og reagere på denne kriminalitet, der hele tiden udvikler sig, herunder i forbindelse med Unionens og dens medlemsstaters folkeretlige forpligtelser i henhold til De Forenede Nationers protokol om bekæmpelse af menneskesmugling til lands, ad søvejen og ad luftvejen.

Dette forslag til direktiv er en del af en række foranstaltninger, der i praksis efterkommer kommissionsformand Ursula von der Leyens opfordring og har til formål at modernisere og styrke den eksisterende retlige ramme og give Unionen regler, der er egnede til formålet. Det ajourfører og moderniserer EU's eksisterende strafferetlige regler i "smuglerpakken", som består af direktiv 2002/90/EF om definition af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold¹¹ og rammeafgørelse 2002/946/RIA om styrkelse af de strafferetlige rammer med henblik på bekæmpelse af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold¹².

⁶ Den Internationale Organisation for Migration, projektet om forsvundne migranter, findes på: <https://missingmigrants.iom.int/region/mediterranean>.

⁷ Europol, Criminal Networks in Migrant Smuggling, Europol Spotlight, 2023.

⁸ Frontex, risikoanalyse for 2023/2024.

⁹ Europol (2023), Criminal Networks in Migrant Smuggling, Europol Spotlight.

¹⁰ COM(2020) 609 final.

¹¹ EFT L 328 af 5.12.2002, s. 17.

¹² EFT L 328 af 5.12.2002, s. 1.

Dette forslag ledsages af et forslag fra Kommissionen til en forordning¹³, som styrker politisamarbejdet og Europols beføjelser på området smugling af migranter og menneskehandel, navnlig ved at kodificere oprettelsen af Det Europæiske Center vedrørende Migrantsmugling under Europol og styrke dets dertil knyttede beføjelser. Forslaget styrker Europols strategiske og operationelle opgaver i forbindelse med bekæmpelse af smugling af migranter for at styre og støtte centrets aktiviteter og kortlægge og gennemføre operationelle prioriteter og foranstaltninger. Der fastlægges heri en forvaltningsramme, som omfatter medlemsstaternes enheder med ansvar for bekæmpelse af smugling af migranter, Kommissionen og andre EU-agenturer. Det styrker samarbejdet mellem agenturerne og med Frontex og Eurojust og forbedrer samarbejdet mellem Europol og tredjelande.

Denne pakke fremlægges på dagen for den internationale konference, hvor der lanceres en "global alliance til bekæmpelse af smugling af migranter". Med denne konference skaber Kommissionen en ramme for et stærkt politisk samarbejde med internationale partnere for i fællesskab at bekæmpe smugling af migranter globalt.

Disse tre initiativer supplerer de eksisterende initiativer inden for bekæmpelse af smugling af migranter og gennemfører den fornyede EU-handlingsplan for bekæmpelse af smugling (2021-2025)¹⁴ ved at modernisere EU's eksisterende retlige ramme for at straffe migrantsmuglere, der opererer på migrationsruterne, og fastlægge en ny retlig, operationel og international samarbejdsramme for bekæmpelse af smugling af migranter i de kommende år.

Tilsammen har disse forslag til formål at modernisere den retlige ramme for bekæmpelse af smugling af migranter for at sikre, at vi har de nødvendige retlige og operationelle værktøjer til at reagere på smuglernes nye modus operandi som fastsat i Kommissionens arbejdsprogram for 2024, der blev bebudet den 17. oktober 2023.

Formål med forslaget

EU's nuværende retlige ramme vedrørende hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold i EU blev vedtaget i 2002 i henhold til bestemmelser fra tiden før Lissabontraktaten. Det overordnede formål med dette forslag til direktiv er at indføre et moderne EU-strafferetligt instrument, der klart definerer og effektivt straffer hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold i EU i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 83 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og De Forenede Nationers protokol om bekæmpelse af menneskesmugling til lands, ad søvejen og ad luftvejen.

Dette direktivforslag har følgende specifikke mål:

- *Sikring af en effektiv efterforskning, retsforfølgning og sanktionering af organiserede kriminelle netværk, der er ansvarlige for smugling af migranter*

I Refit-evalueringen fra 2017 af den nuværende smuglerpakke og den efterfølgende overvågning af dens gennemførelse blev der peget på de udfordringer, der er forbundet med en bred definition af, hvad der udgør en strafbar handling i form af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold. I den blev det navnlig påpeget, at smuglerpakken ikke effektivt har skabt klarhed og retssikkerhed med hensyn til sondringen mellem menneskesmugling og humanitær bistand på grund af den brede definition af, hvad der udgør en strafbar handling, og fraværet af undtagelser. Dette forslag skaber klarhed om, hvilke handlinger der bør gøres strafbare. Disse omfatter handlinger, der gennemføres med henblik på at opnå økonomiske eller materielle fordele eller løfte herom, handlinger, der med stor

¹³ COM(2023) 754 final.

¹⁴ COM(2021) 591 final.

sandsynlighed vil forvolde alvorlig skade på en person, selv om de ikke giver økonomiske eller materielle fordele, og tilfælde af offentlig ansporing af tredjelandstatsborgere, f.eks. via internettet, til ulovlig indrejse og transit eller ulovligt ophold i Den Europæiske Union. I forslaget præciseres det også, at formålet med direktivet ikke er at kriminalisere tredjelandstatsborgere, fordi de er blevet smuglet, bistand til familiemedlemmer eller humanitær bistand eller støtte til basale menneskelige behov, der ydes til tredjelandstatsborgere i overensstemmelse med retlige forpligtelser.

Desuden fastsættes det i den nye definition, at den strafbare handling at yde hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold også kan finde sted på en hvilken som helst medlemsstats område, hvilket letter det retlige samarbejde mellem medlemsstaterne.

- *Mere harmoniserede sanktioner, der tager hensyn til den strafbare handlingens grovhed*

Siden vedtagelsen af smuglerpakken i 2002 har kriminelle netværk, der er involveret i smugling af migranter, i stigende grad gjort brug af vold mod migranter og retshåndhavende myndigheder, hvilket bringer menneskeliv i fare. Med forslaget indføres en definition af, hvad der udgør grove strafbare handlinger (f.eks. strafbare handlinger, der begås som en del af en organiseret kriminel gruppe, forvolder alvorlig skade eller bringer menneskers liv eller helbred i fare eller forårsager dødsfald), for hvilke der findes tilsvarende højere strafferetlige sanktioner. Minimumsniveauet for de maksimale straffe i forslaget til direktiv er højere end det, der er fastsat i den nuværende smuglerpakke (som omfattede en maksimal strafferamme på mindst otte års fængsel) og er blevet fastsat under hensyntagen til den overordnede sanktionsordning, der er indført ved EU's strafferetlige instrumenter. Maksimumsstrafferammen for hovedovertrædelsen i form af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold er mindst tre års fængsel, mens strafbare handlinger af særlig grov karakter (f.eks. organiseret kriminalitet eller brug af grov vold) vil kunne straffes med mindst 10 års fængsel og de groveste strafbare handlinger (der forårsager dødsfald) med 15 års fængsel.

- *Udvidelse af den strafferetlige kompetence*

De personer, der organiserer og udfører migrantsmugling, bor ofte uden for EU og er derfor ikke omfattet af medlemsstaternes strafferetlige kompetence. For at øge mulighederne for at sanktionere ledende kriminelle, der organiserer smugleraktiviteter, og for at undgå en situation, hvor ingen stat har strafferetlig kompetence i forbindelse med grove og tragiske smuglersager, f.eks. i internationale farvande, udvider det foreslåede direktiv medlemsstaternes strafferetlige kompetence til at omfatte tilfælde, hvor hjælp til ulovlig indrejse i EU mislykkes, og tredjelandstatsborgere mister livet: Dette er f.eks. tilfældet, når usødygtige både synker i internationale farvande, dvs. før de når frem til en medlemsstats eller et tredjeland territorialfarvande. Med det foreslåede direktiv udvides også kompetencen med hensyn til strafbare handlinger, der begås om bord på skibe eller luftfartøjer, der er registreret i en medlemsstat eller fører dens flag, og strafbare handlinger begået af juridiske personer, der driver forretning, men ikke nødvendigvis er etableret i EU.

- *Styrkelse af medlemsstaternes ressourcer til at bekæmpe og forebygge smugling af migranter*

For at sikre, at medlemsstaterne effektivt bekæmper smugling af migranter, kræves det i forslaget til direktiv, at medlemsstaterne sikrer, at de relevante retshåndhavende og de relevante retslige myndigheder har tilstrækkelige ressourcer og er tilstrækkeligt uddannede og specialiserede til at sikre en effektiv forebyggelse og efterforskning af de strafbare handlinger og en effektiv retsforfølgning af lovovertrædere. Desuden bør medlemsstaterne også arbejde

på at forebygge smugling af migranter gennem oplysnings- og bevidstgørelseskampagner og forsknings- og uddannelsesprogrammer.

– *Bedre indsamling og indberetning af data*

Evalueringen i 2017¹⁵ viste, at manglen på solide, omfattende og sammenlignelige data om smugling af migranter og strafferetlige reaktioner på nationalt og europæisk plan udgør et centralt element, der ikke gør det muligt at vurdere virkningerne af smuglerpakken i medlemsstaterne. Det forhindrer desuden nationale politiske beslutningstagere og fagfolk i at holde øje med og måle effektiviteten af deres foranstaltninger. For at afhjælpe denne mangel og sikre en bedre overvågning kræver forslaget, at medlemsstaterne hvert år indsamler og indberetter statistiske data. Dette vil bidrage til en bedre forståelse af, hvordan migrantsmuglingen foregår, og hvor udbredt den er, hvor mange tilfælde der opdages, og hvordan de behandles i medlemsstaternes strafferetlige systemer, hvilket støtter evidensbaseret politikudformning.

• **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Dette forslag er i overensstemmelse med den nye pagt om migration og asyl, hvori der fastsættes en stærk europæisk reaktion på smugling af migranter i og uden for EU som en væsentlig del af den samlede tilgang til migration. Med forslaget gennemføres den fornyede EU-handlingsplan for bekæmpelse af smugling (2021-2025)¹⁶, idet EU's eksisterende retlige ramme for at sanktionere migrantsmuglere, der opererer på migrationsruterne, ajourføres og moderniseres. Forslaget er i overensstemmelse og hænger sammen med de EU-handlingsplaner, som Kommissionen har forelagt for den centrale Middelhavsrute, den østlige Middelhavsrute, den vestlige Middelhavsrute, Atlanterhavsruten og Vestbalkanruten, samt med værktøjskassen til bekæmpelse af brugen af kommercielle transportmidler til menneskesmugling ind i EU¹⁷ og forslaget til forordning om foranstaltninger over for transportvirksomheder, der letter eller deltager i menneskehandel eller smugling af migranter i forbindelse med ulovlig indrejse på Den Europæiske Unions område¹⁸. Det er også i overensstemmelse med de forpligtelser, der er indgået på internationalt plan inden for rammerne af omfattende partnerskaber om migration.

Dette forslag er endvidere i overensstemmelse med FN's protokol om bekæmpelse af menneskesmugling til lands, ad søvejen og ad luftvejen til supplerung af De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet, som Den Europæiske Union er part i. Ifølge FN-protokollen indgår økonomiske eller andre materielle fordele også i den strafbare handlings gerningsindhold, og det fastsættes, at tredjelandsstatsborgere i henhold til protokollen ikke kan gøres til genstand for strafferetlig forfølgning for at have været genstand for den strafbare handling.

Forslaget støtter målene i strategien for EU's sikkerhedsunion¹⁹, EU's strategier til bekæmpelse af organiseret kriminalitet 2021-2025²⁰ og bekæmpelse af menneskehandel 2021-2025²¹ samt den reviderede EU-strategi for maritim sikkerhed²².

¹⁵ SWD(2017) 117 final.

¹⁶ COM(2021) 591 final.

¹⁷ Findes på: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/da/ip_23_3057.

¹⁸ COM(2021) 753 final.

¹⁹ COM(2020) 605 final.

²⁰ COM(2021) 170 final.

²¹ COM(2021) 171 final.

²² Rådets konklusioner 14280/23 af 24. oktober 2023 om den reviderede EU-strategi for maritim sikkerhed (EUMSS) og den tilhørende handlingsplan.

Forslaget er i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer fra 2020 for gennemførelsen af EU's regler om definition og bekæmpelse af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold²³, hvori det anføres, at humanitær bistand i henhold til lovgivningen (f.eks. i forbindelse med eftersøgnings- og redningsoperationer) ikke kan og ikke må kriminaliseres, at kriminalisering af ikkestatslige aktører, der udfører eftersøgnings- og redningsaktioner til søs under overholdelse af de relevante retlige rammebestemmelser, udgør en overtrædelse af folkeretten og derfor ikke er tilladt i henhold til EU-retten, og at der fra sag til sag, under hensyntagen til samtlige relevante omstændigheder, skal foretages en vurdering af, hvorvidt en handling hører under begrebet "humanitær bistand" — et begreb, som ikke kan fortolkes på en måde, der muliggør, at en handling fastsat ved lov kan kriminaliseres.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Forslaget til direktiv er i overensstemmelse med de politiske mål, som Unionen forfølger, navnlig med hensyn til:

- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union og forslaget til direktiv om inddrivelse og konfiskation af aktiver²⁴.
- Konventionen om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater
- Direktiv 2014/41/EU om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU af 25. oktober 2012 om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofrene herfor, og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA
- Rådets direktiv 2003/81/EF af 29. april 2004 om udstedelse af opholdstilladelser til tredjelandstatsborgere, der har været ofre for menneskehandel, eller som er indrejst som led i ulovlig indvandring, og som samarbejder med de kompetente myndigheder
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol)
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1727 af 14. november 2018 om Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust), og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2002/187/RIA
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065 af 19. oktober 2022 om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF (forordning om digitale tjenester)
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/52/EF af 18. juni 2009 om minimumsstandarder for sanktioner og foranstaltninger over for arbejdsgivere, der beskæftiger tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold

²³ EUT C 323 af 1.10.2020, s. 1.

²⁴ COM(2022) 245 final.

- Rådets rammeafgørelse 2009/948/RIA om forebyggelse og bilæggelse af konflikter om udøvelse af jurisdiktion i straffesager og forslaget til forordning om overførsel af retsforfølgning i straffesager²⁵.

Dette forslag berører ikke direktiv 2004/38/EF²⁶ og udtrædelsesaftalen mellem EU og Det Forenede Kongerige²⁷. Forslaget ændrer på ingen måde direktiv 2004/38/EF eller udtrædelsesaftalen mellem EU og Det Forenede Kongerige.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Retsgrundlaget for dette forslag er artikel 83, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), som fastsætter EU's kompetence til at fastsætte minimumsregler, hvis det viser sig, at en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser på det strafferetlige område er nødvendig for at sikre en effektiv gennemførelse af en EU-politik på et område, der er omfattet af harmoniseringsforanstaltninger. Den fælles indvandringspolitik, navnlig betingelserne for indrejse og ophold, ulovlig indvandring og ulovligt ophold, og forvaltning af EU's ydre grænser, har allerede været genstand for harmonisering i medfør af gældende EU-ret, nemlig afsnit V i TEUF om frihed, sikkerhed og retfærdighed, kapitel 2 om grænsekontrol, asyl og indvandring, og det er vigtigt at sikre en effektiv gennemførelse heraf gennem en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes strafferetlige love og administrative bestemmelser.

• Nærhedsprincippet

Smugling af migranter er en grænseoverskridende strafbar handling, der direkte påvirker Unionen, dens ydre grænser og ofte mere end én medlemsstat ad gangen. Medlemsstaterne kan ikke hver for sig med succes bekæmpe denne grænseoverskridende kriminalitet. En yderligere tilnærmelse af definitionen af, hvad der udgør en strafbar handling, strafferammerne og de gældende forebyggende foranstaltninger i medlemsstaterne kan sikre en mere effektiv indsats for at opdage, efterforske og retsforfølge smugling af migranter og forebygge "forumshopping" blandt kriminelle, der udnytter systemerne de steder, hvor sanktionerne er mindre strenge.

For at øge sanktionernes afskrækkende virkning i Unionen indføres der med forslaget højere straffe for grove strafbare handlinger og skærpene omstændigheder, f.eks. i tilfælde af gentagelsestilfælde, hvis den strafbare handling er begået af en embedsmand eller af en person, der bærer et skydevåben. Ifølge de oplysninger, som Kommissionen råder over, varierer den maksimale strafferamme for hjælp til ulovlig indrejse og transit i medlemsstaterne fra op til et år i Belgien og Spanien til op til ti år i Bulgarien, Cypern, Irland og Slovenien. Strafferammen for hjælp til ophold i medlemsstaterne varierer fra op til et år i

²⁵ COM(2023) 185 final.

²⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77).

²⁷ Aftale om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab 2019/C 384 I/01 (EUT C 384 I af 12.11.2019, s. 1).

Østrig, Belgien, Tjekkiet, Estland og Spanien til op til 15 år i Cypern. 15 medlemsstater²⁸ har siden 2015 fundet det relevant at ændre deres nationale lovgivning (og i tre andre medlemsstater²⁹ behandler man i øjeblikket ændringer). Ændringerne omfatter strengere straffe³⁰, kriminalisering af smuglerforsøg³¹ og fritagelse af humanitær bistand ved ulovlig transit³².

I overensstemmelse med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union, kan forslagens målsætninger ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre gennemføres på EU-plan. På grund af den tværnationale dimension af smugling af migranter og under hensyntagen til allerede eksisterende EU-lovgivning forventes tiltag på EU-plan at være mere effektive og have en håndgribelig merværdi i forhold til de foranstaltninger, der træffes af medlemsstaterne hver for sig. EU's indsats vil skabe merværdi ved at tilnærme medlemsstaternes strafferet og bidrage til at sikre, at der gælder samme betingelser i alle medlemsstaterne.

- **Proportionalitetsprincippet**

I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union, er forslaget til direktiv begrænset til, hvad der er nødvendigt for at styrke EU-rammen for forebyggelse og bekæmpelse af smugling af migranter, og går ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå de pågældende politiske mål.

For specifikt at bekæmpe grove former for smugling af migranter, f.eks. dem, der resulterer i alvorlig skade eller tab af menneskeliv, som i øjeblikket ikke er udtrykkeligt nævnt i smuglerpakken, indføres der med forslaget til direktiv en definition af, hvad der udgør grove strafbare handlinger, samt en række skærpene og formildende omstændigheder, der sikrer, at straffene står i et rimeligt forhold til overtrædelsen, jf. princippet om proportionalitet mellem lovovertrædelse og straf som fastsat i chartrets artikel 49, stk. 3.

- **Valg af retsakt**

I henhold til artikel 83, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde kan en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser på det strafferetlige område, der er nødvendig for at sikre en effektiv gennemførelse af en EU-politik på et område, der er omfattet af harmoniseringsforanstaltninger, kun opnås ved hjælp af et direktiv vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet efter den almindelige lovgivningsprocedure.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSENER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Der blev i 2017 foretaget en evaluering af smuglerpakken inden for rammerne af Kommissionens program for målrettet og effektiv regulering (Refit). Den havde til formål at vurdere, om smuglerpakken var formålstjenlig. Med henblik herpå blev de eksisterende bestemmelsers effektivitet, virkningsfuldhed, relevans, sammenhæng og EU-merværdi evalueret. Evalueringen viste, at alle medlemsstaterne har gennemført smuglerpakken og

²⁸ Belgien, Bulgarien, Cypern, Grækenland, Frankrig, Kroatien, Ungarn, Irland, Italien, Malta, Nederlandene, Polen, Portugal, Slovenien og Slovakiet.

²⁹ Frankrig, Nederlandene og Slovakiet.

³⁰ Cypern, Italien, Nederlandene og Slovenien.

³¹ Belgien.

³² Frankrig.

ændret deres lovgivning i overensstemmelse hermed. Med vedtagelsen af smuglerpakken blev sondringen mellem smugling af migranter og menneskehandel præciseret, hvilket gjorde det muligt at sikre en yderligere indbyrdes tilnærmelse af definitionen af, hvad der udgør en strafbar handling, idet alle medlemsstater indførte sanktioner for hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold.

Evalueringresultaterne viste, at der er en alvorlig mangel på pålidelige og sammenlignelige data om smugling af migranter og den strafferetlige respons på nationalt og europæisk plan, hvilket påvirker næsten alle evalueringkriterier. På grund af den begrænsede tilgængelighed af data er det ikke muligt at vurdere, hvordan og i hvilket omfang stigninger i afsløringen og retsforfølgningen af smuglere eller det øgede samarbejde mellem medlemsstaterne er direkte knyttet til gennemførelsen af smuglerpakken. Indsamling og analyse af pålidelige og rettidigt indsendte statistiske data om kriminalitet og strafferet er afgørende for udviklingen af en evidensbaseret politik på EU-plan.

Hvor effektiv smuglerpakken har været i forhold til at nå målene heri, belyses af de tilgængelige data og interessenternes synspunkter om både kritiske og tilfredsstillende elementer. Selv om der f.eks. blev sat spørgsmålstejn ved denne lovgivnings afskrækkende virkning på baggrund af den stigende smugling af migranter til EU, blev tilnærmelsen af den strafferetlige ramme vurderet mere positivt.

Der blev også konstateret forskelle mellem de forskellige kategorier af interessenter, som gav udtryk for divergerende og undertiden modstridende synspunkter om de forskellige aspekter af smuglerpakken. De fleste af de hørte enkeltpersoner og organisationer gik stærkt ind for en ændring af den eksisterende definition af, hvad der udgør en strafbar handling. Selv om den nuværende artikel 1, stk. 2, i direktivet om hjælp til ulovlig indrejse og transit giver medlemsstaterne mulighed for at undtage hjælp til ulovlig indrejse og transit fra strafferetlige sanktioner, når det sker af humanitære årsager, blev denne bestemmelse kritiseret for dens frivillige karakter, hvilket medfører manglende klarhed og retssikkerhed. Repræsentanterne for civilsamfundet gav udtryk for bekymring over den oplevede risiko for kriminalisering af bistand, der ydes af civilsamsfundsorganisationer eller enkeltpersoner, der bistår og/eller arbejder med irregulære migranter.

Disse perspektiver og kritikpunkter vedrørte både humanitær bistand ydet på en medlemsstats område og ved grænserne eller på åbent hav på trods af de forskellige retlige rammer, der gælder for en sådan adfærd. Analysen af gennemførelsen af smuglerpakken viste, at der findes forskellige tilgange til, hvad der udgør en strafbar handling i medlemsstaterne: Mens der i visse medlemsstater er praksis for, at myndighederne fokuserer på sager om hjælp, når de begås med en lukrativ hensigt eller af organiserede kriminelle grupper, er personer i andre medlemsstater, der leverer tjenesteydelser til irregulære migranter i forbindelse med deres erhvervs-mæssige aktiviteter, eller som yder bistand af uselviske årsager, på grund af den brede definition af, hvad der udgør en strafbar handling, også blevet retsforfulgt.

- **Høringer af interessenter**

Kommissionen afholdt en række målrettede høringer med en bred vifte af interessenter om gennemførelsen af smuglerpakken. Disse høringer omfattede medlemsstaternes retshåndhævende og retslige myndigheder, relevante EU-agenturer (Eurojust, Europol, Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, Agenturet for Grundlæggende Rettigheder) og repræsentanter for civilsamfundet, som blev hørt i forbindelse med udarbejdelsen af evalueringen af smuglerpakken i 2017, udarbejdelsen af Kommissionens retningslinjer fra 2020 for gennemførelsen af EU's regler om definition og bekæmpelse af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold, og udarbejdelsen af den fornyede

EU-handlingsplan for bekæmpelse af smugling (2021-2025) samt i løbet af 2023 som led i overvågningen og kortlægningen af gennemførelsen af smuglerpakken i medlemsstaterne.

Generelt vurderede interessenterne den indbyrdes tilnærmelse af de strafferetlige rammer i medlemsstaterne som værende positiv. Forskellige kategorier af interessenter gav udtryk for divergerende synspunkter, hvad angår definitionen af, hvad der udgør en strafbar handling, og det forhold, at det ikke er bindende at undtage foranstaltninger, der gennemføres af humanitære årsager. Repræsentanter for civilsamfundsorganisationer fremhævede, at en bred definition af, hvad der udgør en strafbar handling, fører til manglende klarhed og retssikkerhed samt til risici for kriminalisering af humanitær bistand, der ydes af civilsamfundsorganisationer eller enkeltpersoner, der bistår og/eller arbejder med irregulære migranter, mens medlemsstaterne ikke anså det for nødvendigt at indsnævre definitionen af, hvad der udgør en strafbar handling, eller indføre en obligatorisk undtagelse fra kriminalisering. På grund af de forskellige nationale tilgange til den strafbare handling at yde hjælp og effektiviteten af en fælles EU-indsats og for at fokusere på strafbare handlinger, der begås i lukrativt øjemed, navnlig af organiserede kriminelle grupper, er det imidlertid nødvendigt klart at definere den strafbare handling at yde hjælp. Af høringsen af Europol og Eurojust fremgik det, at de også gå ind for samme tilgang, fordi den vil lette det operationelle samarbejde og den operationelle reaktion.

Under udarbejdelsen af dette forslag hørte Kommissionen medlemsstaterne samt Eurojust, Europol og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, hvad angår de vigtigste mangler i EU's retlige og operationelle ramme og den mulige afhjælpning heraf.

- **Konsekvensanalyse**

Forslaget fremlægges undtagelsesvis uden en ledsagende konsekvensanalyse. Dette forslag bygger ikke desto mindre på den dokumentation, der er indsamlet gennem Refitevalueringen af smuglerpakken, der blev gennemført i 2017, den offentlige høring om den fornyede EU-handlingsplan for bekæmpelse af smugling af migranter (2021-2025), de oplysninger og den dokumentation, som Europol, Eurojust og Frontex har fremlagt, samt på samarbejdet med medlemsstaterne og civilsamfundets interessenter inden for rammerne af overvågningen af gennemførelsen af den nuværende retlige ramme. De oplysninger og den dokumentation, der blev indsamlet under disse høringer, viste, at der er en alvorlig mangel på pålidelige og sammenlignelige data om smugling af migranter og den strafferetlige respons på nationalt og europæisk plan, behovet for yderligere at tilpasse definitionen af, hvad der udgør en strafbar handling, og mere klart definere, hvad der udgør en strafbar handling, navnlig med hensyn til elementet økonomisk gevinst, det forhold, at det ikke er bindende at undtage adfærd, der har til formål at yde humanitær bistand, fra strafferetlige sanktioner, de opfattede risici, der følger af en kriminalisering, og den eksisterende lovgivnings afskrækkende virkning.

- **Måltrettet regulering og forenkling**

I overensstemmelse med Kommissionens program for måltrettet og effektiv regulering (Refitprogrammet) bør det i forbindelse med alle initiativer med henblik på revision af eksisterende EU-lovgivning tilstræbes at forenkle og opfylde de erklærede politiske mål mere effektivt (dvs. ved at reducere unødvendige reguleringsmæssige omkostninger og den administrative byrde for medlemsstaterne). Forslaget til direktiv har til formål at forbedre medlemsstaternes kapacitet til effektivt at bekæmpe smugling af migranter, navnlig i forbindelse med trusler og tendenser, der er opstået og har fået stadig større betydning i løbet af de seneste to årtier, siden smuglerpakken trådte i kraft.

Forslaget indebærer, at det retlige landskab på tværs af medlemsstaterne bliver mere ensartet, hvad angår kriminalisering og sanktionering af smugling af migranter. De nye regler

forventes at skabe større retssikkerhed med hensyn til strafbare handlinger og tilpasse straffene til overtrædelsernes grovhed.

- **Grundlæggende rettigheder**

Dette forslag overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, der anerkendes i artikel 2 og 6 i traktaten om Den Europæiske Union, og som er fastsat i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ("chartret").

Flere grundlæggende rettigheder og friheder, der er nedfældet i chartret, er relevante i forbindelse med bekæmpelse af smugling af migranter. Disse omfatter retten til respekt for den menneskelige værdighed (artikel 1), retten til livet og fysisk integritet (artikel 2 og 3), forbuddet mod tortur og umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf (artikel 4), retten til personlig frihed (artikel 6), respekt for privatliv og familieliv (artikel 7), retten til beskyttelse af personoplysninger (artikel 8), ejendomsretten (artikel 17), asylretten (artikel 18) og børns rettigheder (artikel 24), adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol (artikel 47), uskyldsformodning og retten til et forsvar (artikel 48), legalitetsprincippet og princippet om proportionalitet mellem lovovertrædelse og straf (artikel 49) og retten til ikke at blive retsfulgt eller straffet to gange for samme lovovertrædelse (artikel 50).

Da dette forslag til direktiv omfatter grove strafbare handlinger, skærpene og formildende omstændigheder, en sanktionsordning over for juridiske personer og et krav om forebyggende foranstaltninger, bliver bekæmpelsen af smugling af migranter mere effektiv, og der sikres en forholdsmæssig reaktion. Dette øger også beskyttelsen af alle relevante grundlæggende rettigheder for de pågældende tredjelandsstatsborgere.

De bestemmelser, hvorved der indføres nye strafbare handlinger eller sanktioner, eller definitionen af, hvad der udgør en strafbar handling, ændres, er blevet grundigt analyseret i lyset af retten til effektive retsmidler og til en upartisk domstol, uskyldsformodningen og retten til et forsvar, legalitetsprincippet og princippet om proportionalitet mellem lovovertrædelse og straf samt retten til ikke at blive retsfulgt eller straffet to gange for samme lovovertrædelse. De blev også analyseret ud fra hensynet til forsamlings- og foreningsfriheden og retten til familieliv.

Dette direktiv skal gennemføres i national ret under overholdelse af de grundlæggende rettigheder. Medlemsstaterne bør navnlig sikre, at pålæggelsen af straffe overholder principperne i chartret, herunder retten til ikke at inkriminere sig selv, retten til ikke at udtale sig og forbuddet mod at blive retsfulgt eller straffet to gange for samme lovovertrædelse. Medlemsstaterne bør også sikre, at mistænkte eller tiltalte proceduremæssige rettigheder i straffesager respekteres som fastsat i de seks EU-direktiver om proceduremæssige rettigheder, dvs. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU³³, 2012/13/EU³⁴, 2013/48/EU³⁵, (EU) 2016/343³⁶, (EU) 2016/800³⁷ og (EU) 2016/1919³⁸.

³³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU af 20. oktober 2010 om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager (EUT L 280 af 26.10.2010, s. 1).

³⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22. maj 2012 om ret til information under straffesager (EUT L 142 af 1.6.2012, s. 1).

³⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/48/EU af 22. oktober 2013 om ret til adgang til advokatbistand i straffesager og i sager angående europæiske arrestordre og om ret til at få en tredjemand underrettet ved frihedsberøvelse og til at kommunikere med tredjemand og med konsulære myndigheder under frihedsberøvelsen (EUT L 294 af 6.11.2013, s. 1).

³⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/343 af 9. marts 2016 om styrkelse af visse aspekter af uskyldsformodningen og retten til at være til stede under retssagen i straffesager (EUT L 65 af 11.3.2016, s. 1).

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Dette forslag har budgetmæssige virkninger for Unionen, navnlig de yderligere menneskelige ressourcer, der er nødvendige for, at Europa-Kommissionen (fire årsværk) kan sikre støtte til medlemsstaterne i forbindelse med den korrekte gennemførelse af den lovgivningspakke, der omfatter dette direktiv og forslaget til forordning om styrkelse af politisamarbejdet i forbindelse med forebyggelse, opdagelse og efterforskning af smugling af migranter og menneskehandel og om forøgelse af Europols støtte til forebyggelse og bekæmpelse af disse former for kriminalitet.

Bilaget til den finansieringsoversigt, der ledsager dette forslag og forslaget til forordning, indeholder yderligere oplysninger og begrundet disse behov.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

I henhold til dette forslag til direktiv skal medlemsstaterne sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme det senest et år efter dets ikrafttrædelse og meddele Kommissionen disse love og bestemmelser. I de tilsvarende nationale bestemmelser skal der udtrykkeligt henvises til dette direktiv.

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

Der vurderes ikke at være behov for forklarende dokumenter om gennemførelsen.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Artikel 1 — Genstand: I denne bestemmelse fastsættes anvendelsesområdet for det foreslåede direktiv, navnlig minimumsregler for definitionen af, hvad der udgør strafbare handlinger, og sanktionerne herfor i forbindelse med hjælp til tredjelandsstatsborgeres ulovlige indrejse, transit og ophold i Unionen samt foranstaltninger til bedre at forebygge og bekæmpe sådanne strafbare handlinger.

Artikel 2 — Definitioner: Denne bestemmelse indeholder definitioner af de vigtigste begreber, der anvendes i direktivet, nemlig "tredjelandsstatsborger", "uledsaget mindreårig" og "juridisk person".

Artikel 3 — Strafbare handlinger: I denne bestemmelse fastsættes det, at forsætligt at bistå en tredjelandsstatsborger med indrejse i, transit gennem eller ophold på en medlemsstats område udgør en strafbar handling, når dette er forbundet med en faktisk eller lovet økonomisk eller materiel fordel, eller hvis den strafbare handling med stor sandsynlighed vil forvolde alvorlig skade på en person. Offentligt at anspore tredjelandsstatsborgere, f.eks. via internettet, til indrejse i, transit gennem eller ophold i Unionen på irregulær vis betragtes også som en strafbar handling. I forslagets betragtninger fremhæves det også, at formålet med direktivet ikke er at kriminalisere tredjelandsstatsborgere, fordi de bliver smuglet. Desuden præciseres det i betragtningerne, at formålet med dette direktiv ikke er at kriminalisere på den ene side bistand til familiemedlemmer og på den anden side humanitær bistand eller støtte til dækning

³⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/800 af 11. maj 2016 om retssikkerhedsgarantier for børn, der er mistænkte eller tiltalte i straffesager (EUT L 132 af 21.5.2016, s. 1).

³⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1919 af 26. oktober 2016 om retshjælp til mistænkte og tiltalte i straffesager og til eftersøgte i sager angående europæiske arrestordre (EUT L 297 af 4.11.2016, s. 1).

af basale menneskelige behov, der ydes til tredjelandsstatsborgere i overensstemmelse med retlige forpligtelser.

Artikel 4 — Grove strafbare handlinger: I denne bestemmelse defineres strafbare handlinger i forbindelse med mere grov adfærd i forbindelse med hjælp til ulovlig indrejse, og transit samt ulovligt ophold i Unionen, f.eks. når den strafbare handling begås inden for rammerne af en kriminel organisation, forvolder alvorlig skade på tredjelandsstatsborgere eller bringer de pågældende tredjelandsstatsborgeres liv i fare eller begås under anvendelse af brug af grov vold, eller de smuglede migranter er særligt sårbare, herunder uledsagede mindreårige. Hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold, der forårsager en eller flere tredjelandsstatsborgeres død, udgør også en strafbar handling af særlig grov karakter.

Artikel 5 — Anstiftelse, medvirken og tilskyndelse samt forsøg: I henhold til denne bestemmelse skal medlemsstaterne gøre de former for medvirken og tilskyndelse til, anstiftelse til og forsøg på at begå de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktiv, strafbare.

Artikel 6 — Sanktioner over for fysiske personer: I denne bestemmelse fastsættes minimumsregler for straffene for de strafbare handlinger og de grove strafbare handlinger, der er defineret i dette direktiv. Medlemsstaterne bør sikre, at disse kan straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning. Den foreslåede strafferamme afspejler de strafbare handlingers grovhed: Hovedovertrædelsen i form af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold bør straffes med en maksimal fængselsstraf på mindst tre år. Grove strafbare handlinger bør straffes med en maksimal fængselsstraf på mindst ti år. De groveste strafbare handlinger, navnlig dem, der forårsager tredjelandsstatsborgeres død, bør straffes med en maksimal fængselsstraf på mindst 15 år. I den foreslåede artikel fastsættes også de yderligere sanktioner eller foranstaltninger, der kan pålægges dømte fysiske personer.

Artikel 7 — Juridiske personers ansvar: I denne bestemmelse fastsættes der forpligtelser, hvad angår juridiske personers ansvar for de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktiv, når disse strafbare handlinger er begået til deres fordel. I denne bestemmelse fastsættes det også, at medlemsstaterne skal sikre, at juridiske personer kan drages til ansvar for manglende tilsyn og kontrol, som har gjort det muligt at begå en strafbar handling til fordel for den juridiske person. Endvidere bør den juridiske persons ansvar ikke udelukke strafferetlig forfølgning af fysiske personer.

Artikel 8 — Sanktioner over for juridiske personer: I denne bestemmelse fastsættes de sanktioner, der finder anvendelse på juridiske personer, som er involveret i de strafbare handlinger, der er omfattet af dette forslag. Disse sanktioner skal stå i et rimeligt forhold til den strafbare handlingens grovhed. De pålagte bøder bør variere fra 3 % af den samlede omsætning på verdensplan for den grundlæggende strafbare handling til 5 % for grove strafbare handlinger og 6 % for grove strafbare handlinger, der forårsager dødsfald.

Artikel 9 — Skærpende omstændigheder: I denne bestemmelse fastsættes de skærpende omstændigheder, som de retslige myndigheder skal tage hensyn til, når de pålægger sanktioner i forbindelse med de strafbare handlinger, der er defineret i dette direktiv.

Artikel 10 — Formildende omstændigheder: I denne bestemmelse fastsættes de formildende omstændigheder, som de retslige myndigheder skal tage hensyn til, når de pålægger sanktioner i forbindelse med de strafbare handlinger, der er defineret i dette direktiv.

Artikel 11 — Forældelsesfrister for strafbare handlinger: I denne bestemmelse fastsættes forældelsesfrister for at give de kompetente myndigheder mulighed for i tilstrækkelig lang tid at efterforske, retsforfølge og træffe afgørelse om de strafbare handlinger, der er omfattet af

dette forslag, samt fuldbyrdelsen af relevante sanktioner. I dette forslag fastsættes minimumsvarigheden af forældelsesfristerne til mellem syv (med en undtagelse på fem) og 15 år afhængigt af den strafbare handlingens grovhed.

Artikel 12 — Strafferetlig kompetence: I henhold til denne bestemmelse skal medlemsstaterne fastlægge strafferetlig kompetence for de strafbare handlinger, der er defineret i dette forslag. Hver medlemsstat bør fastlægge sin strafferetlige kompetence med hensyn til de strafbare handlinger, der helt eller delvist begås på dens område, eller som begås af en statsborger eller en tredjelandstatsborger med sædvanligt opholdssted på dens område, eller som begås på et skib eller et luftfartøj, der er registreret på dens område, eller til fordel for en juridisk person, der er etableret eller udøver virksomhed på dens område. I bestemmelsen fastsættes det også, at medlemsstaterne bør fastlægge strafferetlig kompetence med hensyn til forsøg, når dette har ført til de pågældende tredjelandstatsborgeres død.

Artikel 13 — Forebyggelse: I henhold til denne bestemmelse skal medlemsstaterne træffe forebyggende foranstaltninger for at mindske omfanget af de strafbare handlinger, der er defineret i dette direktiv, f.eks. gennem oplysnings- og bevidstgørelseskampagner og uddannelsesprogrammer.

Artikel 14 — Ressourcer: Denne bestemmelse har til formål at sikre, at nationale myndigheder, der opdager, efterforsker, retsforfølger eller træffer afgørelse om strafbare handlinger i form af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold, har et tilstrækkeligt antal kvalificerede medarbejdere og tilstrækkelige finansielle, tekniske og teknologiske ressourcer til at udføre deres opgaver effektivt.

Artikel 15 — Uddannelse: I henhold til denne bestemmelse skal medlemsstaterne sørge for specialiseret uddannelse af de kompetente myndigheder og deres personale og sikre, at der er tilstrækkelige ressourcer hertil.

Artikel 16 — Efterforskningsværktøjer: Denne bestemmelse har til formål at sikre, at de efterforskningsværktøjer, som er fastsat i national ret, og som anvendes i forbindelse med organiseret kriminalitet eller anden grov kriminalitet, også kan anvendes i forbindelse med hjælp til irregulær migration.

Artikel 17 — Indsamling af oplysninger og statistik: Denne bestemmelse imødekommer behovet for systematisk at indsamle oplysninger om indsatsen for at bekæmpe hjælp til irregulær migration og for at tilvejebringe statistiske data om denne type kriminalitet med henblik på at udvikle en evidensbaseret politik på EU-plan. Der stilles krav om, at medlemsstaterne hvert år indsamler, offentliggør og sender relevante statistiske data til Kommissionen.

Artikel 18 — Erstatning af Rådets direktiv 2002/90/EF og Rådets rammeafgørelse 2002/946/RIA: Denne bestemmelse erstatter de nuværende bestemmelser om kriminalisering af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold i de medlemsstater, der er bundet af dette direktiv.

Artikel 19 — Gennemførelse i national ret: I denne bestemmelse fastsættes betingelserne for gennemførelse, navnlig at medlemsstaterne skal gennemføre direktivet i national ret senest et år efter ikrafttrædelsen.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om fastsættelse af minimumsregler for forebyggelse og bekæmpelse af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold i Unionen og om erstatning af Rådets direktiv 2002/90/EF og Rådets rammeafgørelse 2002/946/RIA

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
 under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 83, stk. 2,
 under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
 efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
 under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,
 under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,
 efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
 ud fra følgende betragtninger:

- (1) Hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold i Unionen udgør kriminelle aktiviteter, der bringer menneskeliv i fare og krænker menneskers værdighed, med det formål at opnå høje fortjenester, hvilket undergraver de grundlæggende rettigheder. Disse kriminelle aktiviteter bidrager til irregulær migration og underminerer Unionens mål for migrationsstyring. De er drevet af stigende efterspørgsel og den store fortjeneste, som de kriminelle organisationer opnår. Forebyggelse og bekæmpelse af disse strafbare handlinger udgør fortsat en prioritet for Unionen.
- (2) Direktiv 2002/90/EF³ og Rådets rammeafgørelse 2002/946/RIA⁴ ("menneskesmuglerpakken") udgør Unionens retlige ramme for bekæmpelse af hjælp til tredjelandstatsborgeres ulovlige indrejse, transit og ophold. Der fastsættes heri en fælles definition af de strafbare handlinger, det er at yde hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold og en strafferamme for sådanne strafbare handlinger. For at imødegå nye tendenser og yderligere øge effektiviteten af EU's ramme for forebyggelse og bekæmpelse af disse strafbare handlinger er det nødvendigt at ajourføre den eksisterende retlige ramme.
- (3) Det Europæiske Råd bekræftede i sine konklusioner af 9. februar 2023 behovet for at styrke Unionens indsats for at forhindre irregulær migration og tab af menneskeliv,

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

² EUT C [...] af [...], s. [...].

³ Rådets direktiv 2002/90/EF af 28. november 2002 om definition af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold (EUT L 328 af 5.12.2002, s. 17, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2002/90/oj>).

⁴ Rådets rammeafgørelse 2002/946/RIA af 28. november 2002 om styrkelse af de strafferetlige rammer med henblik på bekæmpelse af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold (EUT L 328 af 5.12.2002, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2002/946/oj).

navnlig ved at intensivere samarbejdet med oprindelses- og transitlandene og ved at sikre et stærkere samarbejde mellem medlemsstaterne og med Europol, Frontex og Eurojust. I den fornyede handlingsplan for bekæmpelse af smugling af migranter (2021-2025) fastsættes den politiske reaktion på smugling af migranter som en væsentlig del af den samlede tilgang til migration, der er fastsat i den nye pagt om migration og asyl. Den indeholder tiltag på fire prioriterede områder: et styrket samarbejde med partnerlande og internationale organisationer, sanktionering af migrantsmuglere og forebyggelse af, at migranter udnyttes, styrkelse af samarbejdet mellem de retshåndhævende og de retslige myndigheder og støtte til deres arbejde samt forøgelse af videnbasen.

- (4) Hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold er et tværnationalt fænomen, og i forbindelse med de foranstaltninger, der vedtages på EU-plan og nationalt plan, bør dets internationale dimension anerkendes. I forbindelse med Unionens og medlemsstaternes indsats bør der derfor tages hensyn til Unionens og dens medlemsstaters internationale forpligtelser, herunder i tilknytning til protokollen om bekæmpelse af menneskesmugling til lands, ad søvejen og ad luftvejen til supplerung af De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet, De Forenede Nationers havretskonvention, den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen, den internationale konvention om maritim eftersøgning og redning, De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder samt arbejdet i FN's Kontor for Narkotikakontrol og Kriminalitetsbekæmpelse.
- (5) Under hensyntagen til udviklingen i de aktiviteter, der har til formål at lette ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold i Unionen, samt Unionens og medlemsstaternes retlige forpligtelser i henhold til folkeretten bør der ske en yderligere indbyrdes tilnærmelse af definitionen af, hvad der udgør strafbare handlinger, i alle medlemsstaterne, således at den dækker den relevante adfærd mere omfattende.
- (6) I overensstemmelse med legalitetsprincippet og princippet om proportionalitet mellem lovovertrædelse og straf i straffelovgivningen og for at bekæmpe kriminelle aktiviteter, der bringer menneskeliv i fare og krænker menneskers værdighed med det formål at opnå fortjeneste, er det nødvendigt at give en præcis og detaljeret definition af, under hvilke strafbare handlinger disse former for kriminel adfærd henhører. Bistand i forbindelse med ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold i Unionen bør udgøre en strafbar handling, når der er en forbindelse til en faktisk eller lovet økonomisk eller materiel fordel. Denne adfærd bør også kriminaliseres, hvis den med stor sandsynlighed vil medføre, at de tredjelandstatsborgere, der er genstand for den strafbare handling, lider alvorlig overlast, selv om der ikke opnås en økonomisk eller materiel fordel eller et løfte om en sådan fordel. Det er nødvendigt at fastslå, at der er tale om en strafbar handling for at afskrække personer, der offentligt, f.eks. via internettet, ansporer tredjelandstatsborgere til indrejse, transit eller ophold i Unionen uden tilladelse. Objektiv information eller rådgivning til tredjelandstatsborgere om betingelserne for lovlig indrejse og lovligt ophold i Unionen og om international beskyttelse bør ikke forstås som offentlig ansporing.
- (7) Der bør fastsættes bestemmelser om strafferetligt ansvar, når der er en forbindelse til en økonomisk eller materiel fordel, eller når migranter med stor sandsynlighed vil lide alvorlig overlast. Disse elementer vil normalt ikke være til stede, når det drejer sig om bistand mellem familiemedlemmer eller ved ydelse af humanitær bistand eller støtte til dækning af basale menneskelige behov. Tredjelandstatsborgere bør ikke holdes

strafferetligt ansvarlige, efter at de er blevet udsat for sådanne strafbare handlinger. Desuden er formålet med dette direktiv ikke at kriminalisere på den ene side bistand til familiemedlemmer og på den anden side den humanitære bistand eller den støtte til dækning af basale menneskelige behov, der ydes til tredjelandsstatsborgere i overensstemmelse med retlige forpligtelser.

- (8) Konsekvenserne af at yde hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold går videre end til den medlemsstat, hvor den ulovlige indrejse finder sted. Minimumsregler for definitionen af, hvad der udgør strafbare handlinger, bør omfatte adfærd, der udvises på en hvilken som helst medlemsstats område, for at gøre det muligt for andre medlemsstater end dem, hvori der er sket ulovlig indrejse, at gribe ind over for sådanne strafbare handlinger, forudsat at de pågældende medlemsstater fastlægger strafferetlig kompetence for disse lovovertrædelser.
- (9) Der er behov for at sondre mellem den strafbare handling at yde hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold i Unionen og de grove strafbare handlinger, der forvolder enkeltpersoner og samfundet større skade. Strafferammen bør afspejle den større samfundsmæssige bekymring for så vidt angår mere alvorlig og skadelig adfærd, og derfor bør strafbare handlinger af særlig grov karakter straffes med strengere straffe.
- (10) Medlemsstaterne bør anvende dette direktiv i overensstemmelse med og under fuld overholdelse af konventionen af 1951 om flygtninges retsstilling som ændret ved New York-protokollen af 1967 og forpligtelserne vedrørende adgang til international beskyttelse, navnlig princippet om non-refoulement, og de grundlæggende rettigheder.
- (11) Straffene for de strafbare handlinger bør være effektive, have afskrækkende virkning og stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne. Med henblik herpå bør der fastsættes minimumsniveauer for den maksimale fængselsstraf for fysiske personer. Supplerende foranstaltninger er ofte effektive og bør derfor også være tilgængelige i straffesager. I betragtning af den mulige risiko for den offentlige orden og den offentlige sikkerhed, som tredjelandsstatsborgere kan udgøre, bør de tredjelandsborgere, der har begået de strafbare handlinger, der er defineret i dette direktiv, tilbagesendes i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF⁵ eller i overensstemmelse med national ret, hvis medlemsstaterne har gjort brug af nævnte direktivs artikel 2, stk. 2, litra b), enten efter at have afsonet fængselsstraffen i en medlemsstat eller med henblik på at afsone fængselsstraffen eller en del heraf i et tredjeland, uden at dette berører gunstigere bestemmelser, der finder anvendelse i henhold til EU-retten eller national ret; med forbehold af gunstigere bestemmelser, der finder anvendelse i henhold til EU-retten eller national ret, bør disse tredjelandsstatsborgere desuden forbydes at genindrejse på medlemsstaternes område i en passende periode, der fastsættes i den konkrete sag, og som i de groveste tilfælde kan være på op til 10 år. Dette bør ikke berøre dommeres eller domstoles skønsbeføjelser i straffesager til at pålægge passende sanktioner i den konkrete sag.
- (12) Vurderingen af den strafbare handlingens grovhed bør også omfatte forsøg på at begå den strafbare handling, selv om det ikke fører til ulovlig indrejse i Unionen. Forsøg, der forårsager en eller flere tredjelandsstatsborgeres død, bør straffes med strengere straffe end andre typer forsøg. Det er berettiget at fastsætte minimumsregler for den

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2008/115/oj>).

maksimalle strafferamme på EU-plan for sådanne forsøg; det står i et rimeligt forhold til den strafbare handlings tværnationale dimension, og det forhold, at forsøg på at begå en strafbar handling, der resulterer i tredjelandsstatsborgeres død, har samme grovhed som en strafbar handling, der er begået og har medført døden.

- (13) Hvis den nationale lovgivning indeholder bestemmelser herom, bør juridiske personer holdes strafferetligt ansvarlige for hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold i Unionen. Medlemsstater, hvis nationale lovgivning ikke indeholder bestemmelser om juridiske personers strafferetlige ansvar, bør sikre, at deres administrative sanktionssystemer indeholder effektive, afskrækkende og forholdsmæssige sanktionstyper og strafferammer som fastsat i dette direktiv med henblik på at nå dets mål. De bør ledsages af supplerende foranstaltninger. Juridiske personers økonomiske situation bør tages i betragtning for at sikre, at den sanktion, der pålægges i form af strafferetlige og ikkestrafferetlige bøder, har afskrækkende virkning, under hensyntagen til de juridiske personers omsætning på verdensplan.
- (14) Effektiviteten af de sanktioner, der pålægges i praksis, bør fremmes ved at fastsætte bestemmelser om skærpene omstændigheder, der afspejler den strafbare handlings grovhed. Blandt de skærpene omstændigheder bør være situationer, der er befordrende for andre ulovlige aktiviteter såsom udnyttelse, herunder seksuel udnyttelse, instrumentalisering, fratagelse af identitetsdokumenter og involvering i ulovlig beskæftigelse.
- (15) Den indbyrdes tilnærmelse af de strafferammer, der anvendes i praksis, og deres effektivitet bør også fremmes for så vidt angår fælles formildende omstændigheder, der afspejler bidraget fra fysiske eller juridiske personer, der har begået en strafbar handling som omhandlet i dette direktiv, gennem samarbejde med de kompetente nationale myndigheder om efterforskning eller opdagelse af en sådan strafbar handling.
- (16) Medlemsstaterne bør fastsætte regler om de forældelsesfrister, der sætter dem i stand til effektivt at bekæmpe strafbare handlinger, uden at dette berører nationale regler, hvori der ikke fastsættes forældelsesfrister for efterforskning, retsforfølgning og håndhævelse.
- (17) For at bekæmpe hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold i Unionen er det af allerstørste betydning at sikre en effektiv beslaglæggelse af udbyttet af strafbart forhold samt af de redskaber, der anvendes til at begå de strafbare handlinger, herunder f.eks. både, motorer og andre skibskomponenter og køretøjer. Med henblik herpå bør der gøres fuld brug af de eksisterende instrumenter om indefrysning og konfiskation af udbytte og redskaber fra strafbart forhold såsom Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU⁶.
- (18) I betragtning af den grænseoverskridende karakter af de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktiv, lovovertrædernes mobilitet og muligheden for grænseoverskridende efterforskning er det nødvendigt at fastsætte regler for medlemsstaternes fastlæggelse af strafferetlig kompetence med henblik på effektivt at bekæmpe en sådan adfærd. Ulovlig transit eller ulovligt ophold, der helt eller delvis finder sted på en medlemsstats område, bør gøre det muligt for en anden medlemsstat

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union (EUT L 127 af 29.4.2014, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/42/oj>).

end den medlemsstat, hvor den første ulovlige indrejse fandt sted, at fastlægge strafferetlig kompetence. Grovheden og den grænseoverskridende karakter af de lovovertrædelser, der er omhandlet i dette direktiv, kræver, at der ikke blot fastlægges strafferetlig kompetence for fysiske personer, der er statsborgere i den pågældende medlemsstat, men også i forhold til tredjelandstatsborgere, der har deres sædvanlige opholdssted på dens område. Der bør fastlægges strafferetlig kompetence for juridiske personer, når disse er etableret i den pågældende medlemsstat, eller for enhver virksomhed, der helt eller delvis udøves på dens område. Af samme årsager er det nødvendigt, at en medlemsstat fastlægger strafferetlig kompetence for strafbare handlinger begået om bord på skibe og luftfartøjer, der er registreret i medlemsstaten eller fører dens flag. Medlemsstaterne, herunder andre medlemsstater end dem, hvor den første ulovlige indrejse fandt sted, bør fastlægge strafferetlig kompetence for de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktiv, når dette resulterer i, at de tredjelandstatsborgere, der er genstand for den strafbare handling, indrejser i, er i transit gennem eller opholder sig i den pågældende medlemsstat.

- (19) Når der ydes bistand til en tredjelandstatsborger med henblik på, at den pågældende kan nå frem til en medlemsstats område, kan de berørte medlemsstater også fastlægge strafferetlig kompetence for forsøg, selv om tredjelandstatsborgeren ikke indrejser på deres område. Medlemsstaterne bør som minimum fastlægge deres strafferetlige kompetence for forsøg på at begå en strafbar handling, der har forårsaget en tredjelandstatsborgers død.
- (20) Hvis en strafbar handling henhører under mere end én medlemsstats strafferetlige kompetence, bør de berørte medlemsstater samarbejde om at afgøre, hvilken medlemsstat der er bedst egnet til at foretage retsforfølgning. Hvis de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater efter samarbejde eller direkte høringer i henhold til Rådets rammeafgørelse 2009/948/RIA⁷ beslutter at centralisere straffesager i en enkelt medlemsstat ved overførsel af retsforfølgning i straffesager, bør forordning (EU).../... [*forslag til forordning om overførsel af retsforfølgning i straffesager*]⁸ anvendes til en sådan overførsel. Med henblik herpå bør der tages behørigt hensyn til de relevante kriterier i nævnte forordnings artikel 5. Prioriteringen og vægten af sådanne kriterier bør baseres på de faktiske omstændigheder i den konkrete sag.
- (21) For at bekæmpe hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold i Unionen bør der anvendes både strafferetlige og forebyggende mekanismer. Forebyggelsen af de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktiv, bør mindske behovet for en strafferetlig reaktion og have mere generelle fordele med hensyn til at reducere kriminaliteten. Sådanne foranstaltninger bør tage sigte på at forbedre bevidstgørelsen af offentligheden og omfatte oplysningskampagner og forsknings- og uddannelsesprogrammer. De bør gennemføres i samarbejde med andre medlemsstater, relevante EU-agenter og tredjelande.
- (22) Hvis de nationale myndigheder, der opdager, efterforsker, retsforfølger eller pådømmer de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktiv, mangler ressourcer og håndhævelsesbeføjelser, skaber det hindringer for en effektiv forebyggelse og sanktionering af de strafbare handlinger. Manglen på ressourcer kan

⁷ Rådets rammeafgørelse 2009/948/RIA af 30. november 2009 om forebyggelse og bilæggelse af konflikter om udøvelse af jurisdiktion i straffesager (EUT L 328 af 15.12.2009, s. 42, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/ramw/2009/948/oj>).

⁸ COM(2023) 185 final.

navnlig forhindre myndighederne i at gribe ind eller begrænse deres håndhævelsesforanstaltninger, hvilket gør det muligt for lovovertrædere at unddrage sig ansvar eller at få en straf, der ikke står i forhold til den strafbare handlingens grovhed. Der bør derfor fastsættes minimumskriterier for ressourcer og håndhævelsesbeføjelser.

- (23) Hvorvidt håndhævelseskæden fungerer effektivt, afhænger af en række sagkyndiges færdigheder. Komplexiteten af de udfordringer, der er forbundet med at yde hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold i Unionen, og arten af sådanne strafbare handlinger kræver en tværfaglig tilgang, et højt niveau af juridisk viden, teknisk ekspertise og finansiel støtte samt et højt uddannelses- og specialiseringsniveau hos alle relevante kompetente myndigheder. Medlemsstaterne bør tilbyde uddannelse, der passer til den stilling, som de, der opdager, efterforsker, retsforfølger eller træffer afgørelse om strafbare handlinger i sager om hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold i Unionen, har.
- (24) For at sikre en vellykket håndhævelse bør medlemsstaterne stille effektive efterforskningsredskaber til rådighed med henblik på de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktiv, såsom dem, der er omfattet af deres nationale lovgivning til bekæmpelse af organiseret kriminalitet eller anden grov kriminalitet, herunder f.eks. aflytning af kommunikation, skjult overvågning, herunder elektronisk overvågning, overvågning af bankkonti og andre finansielle efterforskningsværktøjer. Disse værktøjer bør anvendes i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og under fuld overholdelse af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. I overensstemmelse med national ret bør arten og grovheden af de strafbare handlinger, der efterforskes, begrunde anvendelsen af disse efterforskningsredskaber. Retten til beskyttelse af personoplysninger bør respekteres.
- (25) Onlineindhold, der udgør eller letter de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktiv, navnlig ydelse af bistand til eller offentlig ansporing til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold i EU via internettet, vil være omfattet af foranstaltninger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065⁹ for så vidt angår ulovligt indhold.
- (26) For effektivt at bekæmpe hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold i Unionen er det nødvendigt, at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne tilvejebringer nøjagtige, sammenhængende og sammenlignelige data om omfanget af og tendenserne i de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktiv, og indsatsen for at bekæmpe dem og resultaterne heraf. Medlemsstaterne bør indsamle og indberette relevante statistiske data om sådanne strafbare handlinger til Kommissionen. Kommissionen bør regelmæssigt vurdere og offentliggøre resultaterne på grundlag af de data, som medlemsstaterne fremsender. Medlemsstaterne bør også regelmæssigt indsamle og formidle statistiske data og oplysninger om anvendelsen af dette direktiv for at gøre det muligt at holde øje med gennemførelsen af det. De statistiske data og oplysninger bør være sammenlignelige medlemsstaterne imellem og indsamles på grundlag af fælles minimumsstandarder.
- (27) Da målene i dette direktiv, nemlig at fastsætte minimumsregler for at forebygge og forhindre, at der ydes hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold i

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065 af 19. oktober 2022 om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF (forordning om digitale tjenester) (EUT L 277 af 27.10.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj>).

Unionen, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og på grund af foranstaltningens omfang bedre kan nås på EU-plan, kan Unionen træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre end, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

- (28) Dette direktiv overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig respekt for og beskyttelse af den menneskelige værdighed, retten til respekt for menneskets integritet, forbuddet mod tortur og umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, retten til frihed og sikkerhed, børns rettigheder, foreningsfrihed, adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol, legalitetsprincippet og princippet om proportionalitet mellem lovovertrædelse og straf samt forbuddet mod ne bis in idem.
- (29) Dette direktiv har til formål at ændre og udvide bestemmelserne i direktiv 2002/90/EU og rammeafgørelse 2002/946/RIA. Da de ændringer, der skal foretages, er væsentlige, bør direktiv 2002/90/EU og rammeafgørelse 2002/946/RIA af klarhedshensyn erstattes som helhed for så vidt angår de medlemsstater, der er bundet af dette direktiv.
- (30) Dette direktiv berører ikke anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF¹⁰ og udtrædelsesaftalen mellem Unionen og Det Forenede Kongerige¹¹.
- (31) Irland deltager i dette direktiv i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, i protokol nr. 19 om Schengenreglerne som integreret i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og artikel 6, stk. 2, i Rådets afgørelse 2002/192/EF¹².
- (32) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som derfor ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet foranstaltning om dette direktiv til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre dette direktiv i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.
- (33) For så vidt angår Island og Norge, udgør dette direktiv en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹³, der

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/38/oj>).

¹¹ Aftale om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab (EUT C 384 I af 12.11.2019, s. 1, ELI: [http://data.europa.eu/eli/treaty/withd_2019\(3\)/oj](http://data.europa.eu/eli/treaty/withd_2019(3)/oj)).

¹² Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2002/192/oj>).

¹³ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36, ELI: [http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1999/439\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1999/439(1)/oj).

henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF¹⁴.

- (34) For så vidt angår Schweiz, udgør dette direktiv en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹⁵, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF¹⁶.
- (35) For så vidt angår Liechtenstein, udgør dette direktiv en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹⁷, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU¹⁸.
- (36) For så vidt angår Cypern, Bulgarien og Rumænien udgør dette direktiv en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. henholdsvis artikel 3, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2003 og artikel 4, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2005 —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Genstand

I dette direktiv fastsættes der minimumsregler for definitionen af, hvad der udgør strafbare handlinger, og sanktionerne herfor i forbindelse med hjælp til tredjelandsstatsborgeres ulovlige indrejse, transit og ophold samt foranstaltninger til at forebygge og bekæmpe sådanne strafbare handlinger.

¹⁴ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj>).

¹⁵ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

¹⁶ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj>).

¹⁷ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

¹⁸ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj>).

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

1. "tredjelandstatsborger": enhver person, der ikke er unionsborger som omhandlet i artikel 20, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og som ikke har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, jf. definitionen i artikel 2, nr. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399¹⁹
2. "uledsaget mindreårig": en tredjelandstatsborger under 18 år, som ankommer til medlemsstaternes område uden at være ledsaget af en voksen, der er ansvarlig for vedkommende i henhold til lovgivningen eller ifølge praksis i den pågældende medlemsstat, så længe vedkommende ikke reelt befinder sig i en sådan persons varetægt; denne definition omfatter også mindreårige, der efterlades alene, efter at de er indrejst på medlemsstaternes område
3. "juridisk person": enhver retlig enhed, der har denne status efter gældende national ret, dog ikke stater eller offentlige organer under udøvelsen af offentligretlige beføjelser samt offentligretlige internationale organisationer.

Artikel 3

Strafbare handlinger

1. Medlemsstaterne sikrer, at det udgør en strafbar handling forsætligt at bistå en tredjelandstatsborger med indrejse i, transit gennem eller ophold på en medlemsstats område i strid med relevant EU-ret eller den pågældende medlemsstats lovgivning om tredjelandstatsborgeres indrejse, transit og ophold, hvis:
 - a) den person, der udviser denne adfærd, direkte eller indirekte kræver, modtager eller accepterer en økonomisk eller materiel fordel eller et løfte herom eller udviser denne adfærd med henblik på at opnå en sådan fordel eller
 - b) der er stor sandsynlighed for, at det vil forvolde alvorlig skade på en person.
2. Medlemsstaterne sikrer, at det udgør en strafbar handling offentligt at anspore tredjelandstatsborgere til indrejse i, transit gennem eller ophold på en medlemsstats område i strid med relevant EU-ret eller den pågældende medlemsstats lovgivning om tredjelandstatsborgeres indrejse, transit og ophold.

Artikel 4

Strafbare handlinger af særlig grov karakter

Medlemsstaterne sikrer, at den adfærd, der er omhandlet i artikel 3, udgør en strafbar handling af særlig grov karakter, hvis:

- a) den strafbare handling blev begået inden for rammerne af en kriminel organisation som omhandlet i Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA²⁰

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) 2016/399 af 9. marts 2016 om indførelse af en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/399/oj>).

²⁰ Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA af 24. oktober 2008 om bekæmpelse af organiseret kriminalitet (EUT L 300 af 11.11.2008, s. 42, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/ramw/2008/841/oj>).

- b) den strafbare handling forsætligt eller ved grov uagtsomhed har forvoldt alvorlig skade på eller bragt de tredjelandstatsborgere, der var genstand for den strafbare handling, i livsfare
- c) den strafbare handling blev begået under anvendelse af grov vold
- d) de tredjelandstatsborgere, der var genstand for den strafbare handling, var særligt sårbare, herunder uledsagede mindreårige
- e) den strafbare handling forårsagede døden for de tredjelandstatsborgere, der var genstand for den strafbare handling.

Artikel 5

Anstiftelse, medvirken og tilskyndelse samt forsøg

Medlemsstaterne sikrer, at anstiftelse, medvirken og tilskyndelse til samt forsøg på at begå en af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, og artikel 4 udgør strafbare handlinger.

Artikel 6

Sanktioner over for fysiske personer

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de i artikel 3, 4 og 5 omhandlede strafbare handlinger kan straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at den i artikel 3 omhandlede strafbare handling kan straffes med en maksimal fængselsstraf på mindst tre år.
3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de i artikel 4, litra a)-d), omhandlede strafbare handlinger kan straffes med en maksimal fængselsstraf på mindst ti år.
4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at den i artikel 4, litra e), omhandlede strafbare handling, herunder forsøg på at begå den strafbare handling, der er omhandlet i nævnte bestemmelse, kan straffes med en maksimal fængselsstraf på mindst femten år.
5. Ud over de straffe, der pålægges i henhold til stk. 1-4, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at fysiske personer, der er dømt for at have begået en af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3, 4 og 5, kan pålægges strafferetlige eller administrative sanktioner eller foranstaltninger pålagt af en kompetent myndighed, herunder:
 - a) inddragelse af tilladelser eller godkendelser til at udøve de aktiviteter, der har ført til den strafbare handling, eller forbud mod direkte eller gennem en mellemmand at udøve den erhvervsmæssige aktivitet, i forbindelse med hvilken den strafbare handling blev begået
 - b) tilbagesendelse efter fuldbyrdelse af straffen i en medlemsstat eller for at afsone den pålagte straf eller en del heraf i det tredjeland, hvortil tilbagesendelsen sker, uden at dette berører gunstigere bestemmelser, der måtte finde anvendelse efter EU-retten eller national ret

c) forbud mod indrejse og ophold på medlemsstaternes område i en passende periode på højst 10 år, uden at dette berører gunstigere bestemmelser, der måtte finde anvendelse efter til EU-retten eller national ret

d) udelukkelse fra adgang til offentlig finansiering, herunder udbudsprocedurer, tilskud og koncessioner.

e) bøder

f) indefrysning og konfiskation af udbytte fra og redskaber, der anvendes til at begå den strafbare handling, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU²¹.

Artikel 7

Juridiske personers ansvar

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at juridiske personer kan drages til ansvar for de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3, 4 og 5, og som for at skaffe dem vinding begås af en person, der handler enten individuelt eller som medlem af et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling inden for den juridiske person, idet den pågældende har:
 - a) bemyndigelse til at repræsentere den juridiske person
 - b) beføjelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne
 - c) beføjelse til at udøve kontrol inden for den juridiske person.
2. Medlemsstaterne træffer også de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at en juridisk person kan holdes ansvarlig, når utilstrækkeligt tilsyn eller utilstrækkelig kontrol udøvet af en af de personer, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, har gjort det muligt for en person under den juridiske persons myndighed at begå en af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3, 4 og 5 til fordel for den juridiske person.
3. En juridisk persons ansvar i henhold til stk. 1 og 2 udelukker ikke strafferetlig forfølgning af fysiske personer, der begår, anstifter eller medvirker i de i artikel 3, 4 og 5 omhandlede strafbare handlinger.

Artikel 8

Sanktioner over for juridiske personer

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at en juridisk person, der anses for at være ansvarlig i henhold til artikel 7, kan pålægges sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til lovovertrædelsen og har en afskrækkende virkning.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at sanktioner eller foranstaltninger over for juridiske personer, der er ansvarlige i henhold til artikel 7, for de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3, 4 og 5, omfatter:
 - a) strafferetlige eller ikkestrafferetlige bøder,

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union (EUT L 127 af 29.4.2014, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/42/oj>).

- b) udelukkelse fra offentlige ydelser, offentlig støtte eller offentlige tilskud
 - c) midlertidig eller varig udelukkelse fra adgang til offentlig finansiering, herunder udbudsprocedurer, tilskud og koncessioner
 - d) midlertidigt eller varigt forbud mod at udøve erhvervsvirksomhed
 - e) anbringelse under retsligt tilsyn,
 - f) tvangsopløsning efter på grundlag af en retsafgørelse
 - g) midlertidig eller varig lukning af forretningssteder, der er blevet brugt til at begå den strafbare handling
 - h) inddragelse af tilladelser og godkendelser til at udøve de aktiviteter, der har ført til den strafbare handling
 - i) indefrysning og konfiskation af udbytte fra og redskaber, der anvendes til at begå den strafbare handling, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU²².
3. Størrelsen af de strafferetlige eller administrative bøder skal stå i et rimeligt forhold til adfærdens grovhed og til den pågældende juridiske persons individuelle eller økonomiske situation og andre omstændigheder. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at det maksimale bødeniveau ikke er lavere end:
- a) 3 % af den juridiske persons samlede omsætning på verdensplan, enten i det regnskabsår, der går forud for det regnskabsår, hvor den strafbare handling blev begået, eller i det regnskabsår, der går forud for afgørelsen om at pålægge en bøde, for så vidt angår de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3
 - b) 5 % af den juridiske persons samlede omsætning på verdensplan, enten i det regnskabsår, der går forud for det regnskabsår, hvor den strafbare handling blev begået, eller i det regnskabsår, der går forud for afgørelsen om at pålægge en bøde, for så vidt angår de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 4, litra a)-d)
 - c) 6 % af den juridiske persons samlede omsætning på verdensplan, enten i det regnskabsår, der går forud for det regnskabsår, hvor den strafbare handling blev begået, eller i det regnskabsår, der går forud for afgørelsen om at pålægge en bøde, for så vidt angår den strafbare handling, der er omhandlet i artikel 4, litra e).
4. Når medlemsstaterne fastsætter strafferetlige eller administrative bøder i henhold til stk. 3, kan de fastsætte regler, der finder anvendelse i tilfælde, hvor det ikke er muligt at fastsætte bødens størrelse på grundlag af den juridiske persons samlede omsætning på verdensplan i det regnskabsår, der går forud for det regnskabsår, hvor den strafbare handling blev begået, eller i det regnskabsår, der går forud for afgørelsen om at pålægge en bøde.

²²

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union (EUT L 127 af 29.4.2014, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/42/oj>).

Artikel 9

Skærpende omstændigheder

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at følgende omstændigheder kan betragtes som skærpende omstændigheder i forbindelse med de i artikel 3, 4 og 5 omhandlede strafbare handlinger:

- a) den strafbare handling blev begået af en embedsmand under udførelsen af dennes hverv
- b) den strafbare handling indebar eller førte til involvering af de tredjelandstatsborgere, der var genstand for den strafbare handling, i ulovlig beskæftigelse som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/52/EF²³
- c) lovovertræderen er tidligere blevet endeligt dømt for strafbare handlinger af samme art som dem, der er omhandlet i artikel 3, 4 eller 5
- d) den strafbare handling medførte eller forårsagede udnyttelse eller instrumentalisering af den tredjelandstatsborger, der var genstand for den strafbare handling
- e) fratagelse af identitets- eller rejsedokumenter fra de tredjelandstatsborgere, der var genstand for den strafbare handling
- f) da den strafbare handling blev begået, blev der båret et skydevåben.

Artikel 10

Formildende omstændigheder

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at det i forbindelse med de i artikel 3, 4 og 5 omhandlede strafbare handlinger kan betragtes som en formildende omstændighed, at lovovertræderen giver de kompetente myndigheder oplysninger, som de ellers ikke ville have været i stand til at indhente, og som hjælper dem med at:

- a) identificere eller retsforfølge andre lovovertrædere eller
- b) fremskaffe bevismateriale.

Artikel 11

Forældelsesfrister for strafbare handlinger

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at fastsætte en forældelsesfrist, der muliggør, at de i artikel 3, 4 og 5 omhandlede strafbare handlinger kan efterforskes, retsforfølges og pådømmes i tilstrækkelig lang tid efter, at disse handlinger blev begået, således at disse strafbare handlinger kan håndteres effektivt.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at gøre det muligt at efterforske, retsforfølge, føre retssag og træffe retsafgørelse i tilfælde af:

²³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/52/EF af 18. juni 2009 om minimumsstandarder for sanktioner og foranstaltninger over for arbejdsgivere, der beskæftiger tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 168 af 30.6.2009, s. 24, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/52/oj>).

- a) de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3, i mindst syv år fra det tidspunkt, hvor den strafbare handling blev begået
 - b) de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 4, litra a)-d), i mindst ti år fra det tidspunkt, hvor den strafbare handling blev begået
 - c) den strafbare handling, der er omhandlet i artikel 4, litra e), herunder forsøg på at begå den strafbare handling, der er omhandlet i artikel 4, litra e), i mindst femten år fra det tidspunkt, hvor den strafbare handling blev begået.
3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse af:
- a) en fængselsstraf i tilfælde af en strafbar handling efter endelig domfældelse for en af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3, i mindst syv år fra datoen for den endelige domfældelse
 - b) en fængselsstraf i tilfælde af en strafbar handling efter endelig domfældelse for en af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 4, litra a)-d), i mindst ti år fra datoen for den endelige domfældelse
 - c) en fængselsstraf i tilfælde af en strafbar handling efter endelig domfældelse for den strafbare handling, der er omhandlet i artikel 4, litra e), herunder forsøg på at begå den strafbare handling, der er omhandlet i artikel 4, litra e), i mindst femten år fra datoen for den endelige domfældelse.
4. Uanset stk. 2 og 3 kan medlemsstaterne fastsætte en kortere forældelsesfrist, forudsat at fristen kan afbrydes eller suspenderes i tilfælde af nærmere bestemte handlinger. Forældelsesfristen må ikke være kortere end:
- a) fem år for de i artikel 3 omhandlede strafbare handlinger
 - b) otte år for de i artikel 4, litra a)-d), omhandlede strafbare handlinger
 - c) ti år for den i artikel 4, litra e), omhandlede strafbare handling, herunder forsøg på at begå den strafbare handling, der er omhandlet i artikel 4, litra e).

Artikel 12

Strafferetlig kompetence

1. Hver medlemsstat fastlægger sin strafferetlige kompetence for en af de i artikel 3, 4 og 5 omhandlede strafbare handlinger, når den strafbare handling:
- a) helt eller delvis er begået på dens område
 - b) blev begået af en af dens statsborgere eller af en tredjelandsstatsborger, der har sædvanligt opholdssted på dens område
 - c) blev begået til fordel for en juridisk person,
 - i) der er etableret på dens område
 - ii) for så vidt angår virksomhed, der helt eller delvis udøves på dens område
 - d) blev begået om bord på et skib eller et luftfartøj, der er registreret eller fører dens flag
 - e) fører til, at de tredjelandsstatsborgere, der var genstand for den strafbare handling, indrejser i, er i transit gennem eller opholder sig på den pågældende medlemsstats område.

2. Medlemsstaterne fastlægger strafferetlig kompetence for forsøg på at begå den strafbare handling, der er omhandlet i artikel 4, litra e), hvis denne adfærd ville have udgjort en strafbar handling, for hvilken der ville være blevet fastlagt strafferetlig kompetence i henhold til stk. 1.
3. Med henblik på retsforfølgning af de i artikel 3, 4 og 5 omhandlede strafbare handlinger, der er begået uden for en medlemsstats område, træffer hver medlemsstat de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at dens strafferetlige kompetence ikke er underlagt nogen af følgende betingelser:
 - a) handlingerne udgør en strafbar handling det sted, hvor de blev begået
 - b) der kan først indledes retsforfølgning efter videregivelse af oplysninger fra den stat, hvor den strafbare handling blev begået.
4. Hvis en af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3, 4 og 5, henhører under mere end én medlemsstats strafferetlige kompetence, samarbejder disse medlemsstater om at afgøre, hvilken medlemsstat der skal behandle straffesagen. Når det er hensigtsmæssigt, henvises sagen til Eurojust, jf. artikel 12 i rammeafgørelse 2009/948/RIA.

Artikel 13

Forebyggelse

1. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger såsom oplysnings- og bevidstgørelseskampagner og forsknings- og uddannelsesprogrammer, der tager sigte på at øge offentlighedens bevidsthed og mindske omfanget af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3, 4 og 5.
2. Når det er relevant, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at gennemføre de aktiviteter, der er omhandlet i stk. 1, i samarbejde med andre medlemsstater, relevante EU-agenturer og tredjelande.

Artikel 14

Ressourcer

Medlemsstaterne sikrer, at de nationale myndigheder, der har ansvaret for at opdage, efterforske, retsforfølge eller træffe afgørelse om de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3, 4 og 5, råder over et tilstrækkeligt antal kvalificerede medarbejdere og tilstrækkelige finansielle, tekniske og teknologiske ressourcer til effektivt at udføre deres opgaver i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv.

Artikel 15

Uddannelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der er tilstrækkelige ressourcer og tilbud om specialiseret uddannelse til medlemmerne af de retshåndhævende og de retslige myndigheder og personalet hos de myndigheder, der har til opgave at foretage strafferetlig efterforskning af og retsforfølge de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3, 4 og 5.
2. Uden at det berører retsvæsenets uafhængighed, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der regelmæssigt tilbydes specialiseret

uddannelse til dommere, anklagere, retshåndhævelsespersonale og personale i retsvæsenet og hos de kompetente myndigheder, der er involveret i straffesager og efterforskninger, for så vidt angår målene for dette direktiv.

Artikel 16

Efterforskningsredskaber

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der er effektive og forholdsmæssige efterforskningsredskaber til rådighed til efterforskning eller retsforfølgning af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3, 4 og 5. Hvor det er relevant, skal disse redskaber omfatte særlige efterforskningsredskaber såsom dem, der anvendes til bekæmpelse af organiseret kriminalitet eller andre former for grov kriminalitet.

Artikel 17

Indsamling af oplysninger og statistik

1. Medlemsstaterne tilvejebringer statistiske data opdelt efter de typer strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3, 4 og 5.
2. De statistiske data, der er omhandlet i stk. 1, skal mindst omfatte følgende:
 - a) antallet af tredjelandsstatsborgere, der har været genstand for den strafbare handling, opdelt efter nationalitet, køn og alder (barn/voksen)
 - b) den gennemsnitlige varighed af strafferetlige efterforskninger af sager
 - c) antallet af fysiske personer, der retsforfølges for de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktiv, opdelt efter køn og nationalitet
 - c) antallet af juridiske personer, der retsforfølges for de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktiv, opdelt efter etableringssted
 - e) antallet af afgørelser truffet af anklagemyndigheden, opdelt efter type afgørelse (retsforfølgelse eller ingen retsforfølgelse)
 - f) antallet af endelige retsafgørelser, opdelt efter type afgørelse (domfældelse, frifindelse, afvisning af sagens realitet eller ej, herunder ikke-retslige afgørelser)
 - g) antallet af fysiske personer, der dømmes for de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktiv, opdelt efter køn og nationalitet
 - h) antallet af fysiske personer, der er genstand for sanktioner, opdelt efter sanktionstype og strafferamme (fængsel, bøde, andet), køn og nationalitet
 - i) antallet af juridiske personer, der dømmes for de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktiv, og straffes
 - j) antallet af juridiske personer, der straffes, opdelt efter etableringssted og sanktionstype (bøde eller andet)
 - k) den gennemsnitlige varighed af retssager i første og anden instans og ved kassationsappel.
3. Medlemsstaterne offentliggør hvert år senest den 1. juni i et maskinlæsbart og opdelt format de statistiske data, der er omhandlet i stk. 2, for det foregående år og underretter Kommissionen herom.

Artikel 18

Erstatning af direktiv 2002/90/EF og rammeafgørelse 2002/946/RIA

1. Direktiv 2002/90/EF og rammeafgørelse 2002/946/RIA erstattes for så vidt angår de medlemsstater, der er bundet af nærværende direktiv, idet dette dog ikke berører disse medlemsstaters forpligtelser for så vidt angår fristen for gennemførelse af disse retsakter i national lovgivning.
2. For så vidt angår de medlemsstater, der er bundet af nærværende direktiv, gælder henvisninger til direktiv 2002/90/EF og rammeafgørelse 2002/946/RIA som henvisninger til nærværende direktiv.

Artikel 19

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den [*ét år efter direktivets ikrafttræden*]. De meddeler straks Kommissionen disse love og bestemmelser.
2. Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.
3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 20

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 21

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand